

omtrent en hel Dag fuldstændig gennemblødt, hvilket han ikke kunde taale, da han vel var Søværnepligtig men ikke Sømand. Han har desuden ved anden Lejlighed været udsat for en saadan Kulde og Kvæthed mange Timer ad Gaaen, at hans Sundhed maatte blive underarabet, og hans Opbold og Indlæening paa forskellige Lafaretter har ogsaa bidraget dertil. Da han ved Freds Slutningen ønskede sig udstreven, mødte Lægen sig det, fordi han erklærede, at han ikke kunde leve, og det var kun ved Løjtnant Hammers Mellemkomst at han fik Lov til at komme hjem i luffet Boqn, hvorefter han et helt Aar derefter laa paa Sygelejet. Da han mener under Krigen fuldstændig at have mistet sin Arbejdsdygtighed, anser han sig berettiget til Invalidunderstøttelse, og da han ikke kan leve af den Indtægt, han har, andrager han om, at Rigsdagen vil søge ham en saadan tilstaaet.

Udvalget gør ingen Indstilling.

76. Fra Ledvogterente M. Peter sen af Bamdrup om Understøttelse. (Indbragt den 17de December 1890 af Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds, Dusen).

Andragerinden, hvis Mand har været ansat som Ledvogter ved de jern-svinske Sørbaner i 24½ Aar, er nu 60 Aar gammel og efter hans Død uden Subsistensmidler. Hun har en meget svagelig Datter at forsørge, og er ude af Stand til at tjene det fornødne til Livets Opbold. Da hun har faaet Afslag paa et Andragende til Indenrigsministeriet om Understøttelse, an søger hun Folketinget om at hjælpe sig til at erholde en saadan.

Udvalget gør ingen Indstilling.

77. Fra pensioneret Fuldmægtig, Krigsassessor M. R. Knutzen af Frederiks- værk om Pensionsforhøjelse eller en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 20de December 1890 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds, Solh).

Andrageren forklarer, at naar han medregner sin Deltagelse i Krigen 1848—50, har han tjent Staten i 43 Aar, men er paa Grund af de daarlige Avancementsforhold i Krigsministeriet ikke naaet videre end til at blive Fuldmægtig. Beregningen af hans Pension er fket efter de 23—24 Aar, hvori han har haft kongelig Ansættelse, og udgør derefter 1.356 Kr. 75 Ø. Derfra maa imidlertid drages 192 Kr. 15 Ø. aarlig til pligtig Enkeforsørgelse, saa at han kun har 1.164 Kr. 60 Ø. aarlig at leve af, hvormed han ikke kan underholde sig og Familien (Kustru og flere Børn). Han andrager derfor om en Pensionsforhøjelse, svarende til Forskellen mellem det ham tilloste Beløb og det, han vilde have opnaaet, dersom han i 5 Aar havde oppebaaret ældst Fuldmægtiglønning, i alt 776 Kr. 57 Ø. Da Finansministeriet har afflaaet hans Andragende derom, henvender han sig til Rigsdagen for ved dens Bistand at opnaa den nævnte Pensionsforhøjelse, eller, hvis det ikke kan ske, da en vedvarende Understøttelse.

Udvalget gør ingen Indstilling.

78. Fra Enken efter Oversergent H. T. Støvring, L. N. Støvring af Kjøbenhavn, om Understøttelse. (Indbragt den 20de December 1890 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds, Wagner).

Andragerinden meddeler, at hun efter sin Mand's Død sidder med 6 Børn i en Alder fra 10 til 1 Aar, af hvilke i de sidste Aar flere have været syge, ligesom dette ogsaa har været Tilfældet med hende selv. Da hendes Mand kun af og til havde lidt Bifortjeneste ved Skrivearbejde, vare de henbiste til at leve af hans Lønning, men da den ikke var tilstrækkelig til ogsaa derfor at staae de nødvendige Klædningsstykker m. m., maatte de stadig optage Laan, hvis Tilbagebetaling har været meget trykkende. Ved Mandens Død fik hun udbetalt en Livsfor sikring paa 1,000 Kr., fra Artilleriunderofficerernes Sig-